

N:o 22.

Af herr **J. Anderson** i Tenhult, om fullständig afskrifning af grundskatterna redan från och med år 1899.

Vid urtima riksdagen år 1892, då en långt större värnpligt, än hvad dittills varit vanlig, blef beslutad, bestämdes äfven att återstående 70 procent af den, i alla tider förhatliga, s. k. grundskatten periodvis skulle afskrifvas. Skatten var förhatlig därför, att man hade sig bekant att den, som från första början tillkom för att afhjelpa ett statens tillfälliga behof, sedan detta var afhjelpt likväl bibehölls, förhatlig äfven därför, att den ej berörde de större och bättre jordegendomarne, som hade lättare än de mindre och magrare att betala. Den som känner förhållandena på landet, eller vissa delar deraf, har sig nogsammt bekant med hvilka känslor, blandade med bitterhet, som ifrågavarande ojemnt tryckande skatter erlades.

Då, enligt 1892 års beslut, afskrifningen af dessa skatter ånyo skulle påbörjas för att med 1904 alldeles upphöra, blefvo sinnena till en början något lugnade, men genom förhållanden, som sedermera inträdt, nemligen de, att samtidigt med att skattehemmanen fingo utgifva viss del af nämnda skatt dess innehafvare i likhet med andra samhällsklasser och andra, under den tid på året, då jordbrukaren är mest i behof af arbetare, få tillsläppa sina söner och andra antagna arbetare för att dessa skola få utgöra den förökade värnpligt, desse blifvit ålagda, bör ingen förtänka skattebonden, om det gamla missnöjet åter börjar låta höra af sig, helst arbetsaffönin-garne ej minst på landet betydligt stigit i pris, i förening med svårighet att, oaktadt hög aflöning, få tillräckligt med arbetare, enär så många af dem den senare tiden inflyttat till städerna eller få anställning vid fabrikerna.

Då statskassan nu är i den lyckliga ställning, att den utan olägenhet kan undvara ifrågavarande skatt, tvekar jag icke att påyrka, att återstoden af densamma på en gång måtte försvinna, och får därför vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att från och med år 1899 den qvarvarande delen af grundskatterna afskrifves.

Stockholm den 22 januari 1898.

J. Anderson
från Jönköpings län.